

ATITUDINI

Adevăr sau provocare: respectarea independenței justiției

*judecător Ionuț Militaru,
Judecătoria Sectorului 6 București,
membru U.N.J.R.*

La Festivitatea ocazionată de numirea magistraților definitivi din data de 29.01.2009 o mare parte din aceștia au purtat un ecuson cu mesajul „*Respectați independența justiției*”.

Un astfel de mesaj într-un stat de drept ar trece neobservat pentru că e firesc ca un magistrat independent să protejeze valorile care îl reprezintă și care stau la baza societății democratice.

Mesajul a fost impersonal, nu se adresa unui subiect determinat, iar invitația la Cotroceni nu a fost decât un prilej oferit celor care, după doi ani de studiu în Institutul Național al Magistraturii și după aproape un an și jumătate de stagiu în instanțe și parchete, la început de carieră, trebuie să suporte generalizări pornite de la situații izolate în care sunt implicați unii magistrați.

Ceea ce este mai grav este faptul că acuzațiile de corupție și de incompetență vin din partea reprezentanților instituțiilor publice, iar încrederea cetățenilor în justiție, pe care se fundamentează independența și autoritatea unui întreg sistem, este grav și în mod fals afectată.

Mesajul nostru avea în spate buna-credință, a unor tineri cinstiți, dornici de a schimba ceva prin atitudinea lor, și se adresa întregii societăți. Este foarte greu pentru magistrați să se apere în fața atacurilor din partea presei, și mai ales ale persoanelor ce ocupă funcții publice, din cauza faptului că avem o obligație de rezervă, garanție a imparțialității, dar și din cauza faptului că volumul de muncă este apăsător și paralizează orice reacție cronofagă.

Festivitatea de numire în funcție era un eveniment public care oferea ocazia de a

transmite acest mesaj, echilibrat și bine-intenționat, tuturor reprezentanților instituțiilor publice, dar și presei și societății civile.

Din păcate, această atitudine cu care orice persoană ar fi trebuit să solidarizeze a fost virulent atacată, fiind interpretată drept o „manipulare politică”, iar magistrații care au îndrăznit să își exercite libertatea de exprimare într-un context public care îi privea în mod direct au fost declarați „influențabili”, „manipulați” și „lipsiți de independență”, fiind invitați chiar să își ridice decretele de numire în funcție și practic să părăsească magistratura.

Amintesc că din anul 2007 și până la festivitatea de numire ca magistrați definitivi, judecătorii stagieri au pronunțat sute de sentințe judecătorești, iar procurorii stagieri au instrumentat sute de dosare și lucrări penale.

În ultima perioadă atacurile împotriva justiției s-au generalizat, afirmându-se că există o mafie în justiție, că magistrații care dau hotărâri neagreate sunt corupți, că abaterile unor magistrați reprezintă imaginea unui întreg corp profesional, că ne acordăm singuri drepturile salariale, că din cauza noastră dosarele sunt tergiversate, că noi nu putem ridica monitorizarea de pe justiție, că nu răspundem pentru condamnările la C.E.D.O. ș.a.m.d.

În realitate, vorbim despre incoerență legislativă și despre supraîncărcarea instanțelor judecătorești dată fiind competența acestora

stabilită prin lege (media pe țară este de 286 de cauze civile și penale pe judecător numai în primele 3 trimestre), despre acte ale autorităților administrative ce au generat mii de litigii legate de dreptul de proprietate și sute de condamnări la C.E.D.O., despre impedimente procesuale în judecarea cu celeritate a cauzelor, impedimente stabilite tot prin lege.

Cei care și-au câștigat inamovibilitatea (dreptul de a nu fi mutați într-un alt post fără acordul nostru, ceea ce nu poate fi sinonim cu „intangibilitatea”) în urma unor examene dificile, dar și a unei perioade în care și-au dovedit competența profesională, se lovesc astăzi de o legendă întreținută de mass-media, dar și de persoane publice, aceea că justiția este, citez, „politizată” și „coruptă”.

Intenția a fost aceea de a lua atitudine și de a invita la reflecție toți participanții la actul de justiție: justițiabilii a căror încredere încercăm să o câștigăm, parlamentarii care emit legile pe baza cărora judecăm, executivul care controlează bugetul instanțelor de care depinde întreaga infrastructură a justiției, societatea civilă și presa, dar și Președintele României, ale cărui afirmații afectează în mod direct încrederea publică în justiție.

În schimb, ne-au fost opuse aceleași exemple izolate, cazul *unui* magistrat atât de mediatizat în ultima vreme, cazul *unui* concurs fraudat care nu ne privea, cazul *unui* procuror corupt pe care Președintele

l-a văzut cu ochii săi, fiind obligați să purtăm pe umeri prejudecăți care ne afectează în mod direct.

Închei aici, amintind că independența justiției nu trebuie câștigată, ea există și trebuie respectată, tocmai pentru că este o garanție a justițiabilului. De aceea, un apel onest pentru „Respectarea independenței justiției” nu putea leza nici o persoană și, cu atât mai puțin, nu justifica un atac direct împotriva celor prezenți la festivitate.

Îmi reafirm speranța că mesajul nostru va fi receptat în mod corect de reprezentanții instituțiilor publice, de mass-media și de societate, iar împreună vom reuși să susținem reforma sistemului judiciar, atât din interior, cât și din exterior.

Este foarte greu pentru magistrați să se apere în fața atacurilor din cauza volumului de muncă apăsător, ce paralizează orice reacție cronofagă.